

Dosarul nr. 2ra-2154/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (N. Iordachi)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Potlog Cristina, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Potlog Cristina împotriva lui Potlog Ion, intervenienți accesorii Papanaga Vasile și Papanaga Pavlina cu privire la încasarea contravalorii bunului proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Potlog Cristina și a fost admis apelul declarat de Potlog Ion, a fost casată în parte hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana și emisă în această parte o hotărâre nouă

c o n s t a ț ă :

La 10 august 2016 Potlog Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Potlog Ion cu privire la încasarea contravalorii bunului proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29.09.2013 a înregistrat căsătoria cu pârâtul Potlog Ion. Din căsătorie s-a născut fiul XXXXX.

A menționat că mijloacele bănești primite în dar la celebrarea căsătoriei au investit într-un apartament. Pârâtul la acel moment era funcționar public, șef de direcție din cadrul Agenției Proprietății Publice și nu dorea să apară în declarația sa de venit informația despre procurarea unui bun imobil, în scopul evitării suspiciunilor în dobândirea unui bun de la SRL „Astercon-Grup” cu care avea anumite relații de serviciu.

Astfel, reclamanta a invocat că pârâtul i-a propus tatălui ei Papanaga Vasile să încheie contractul de investiții privind construcția spațiului locativ apartamentul - nr.1 din str.XXXXX, cu SRL „Astercon Grup”, prețul contractului fiind de 28 054 de euro. Astfel, contractul a fost încheiat cu tatăl ei, iar prețul a fost achitat din banii lor comuni. La finele lunii iulie 2014 relațiile cu pârâtul au devenit tensionate. La 06.09.2014 părinții pârâtului au insistat ca tatăl ei Papanaga Vasile să elibereze o procură pe numele pârâtului Potlog Ion ca ultimul să se ocupe de vânzarea apartamentului nr.1 din XXXXX.

În acest sens, la 08.09.2014 părinții săi au perfectat la notar procură pe numele lui Potlog Ion. Ulterior, au plasat anunțuri despre vânzarea apartamentului, ultimul anunț fiind plasat la 17.09.2015 la prețul de 44 500 de euro.

Reclamanta a mai indicat că la 19.09.2015 pârâtul a agresat-o fizic, ea trecând cu traiul la părinți, iar la 24.09.2015 pârâtul a depus cerere de desfacere a căsătoriei.

Adresându-se către OCT, a aflat că apartamentul a fost vândut unui prieten al pârâtului și ulterior revândut unor prieteni de familie ai părinților pârâtului.

Reclamanta a solicitat încasarea de la Potlog Ion a sumei de 435 350 de lei ce constituie contravaloarea a ½ cotă-parte din apartamentul nr.XXXXX.

Prin încheierea protocolară din 12 octombrie 2016, la demersul reprezentantului pârâtului, Papanaga Vasile și Papanaga Pavlina au fost introduși în proces în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, corectată prin încheierea din 30 noiembrie 2017, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Potlog Ion în beneficiul Cristinei Potlog suma de 260 380 de lei, ce constituie ½ cota-parte din prețul obținut în rezultatul întrăinării bunului imobil proprietate comună în devălmășie; s-a încasat din contul lui Potlog Ion în beneficiul Cristinei Potlog cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei și cheltuieli de evaluare a bunului imobil în mărime de 700 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă. S-a încasat din contul lui Potlog Ion în beneficiul statului suma de 7 811 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 27 octombrie 2017 Potlog Cristina a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 02 noiembrie 2017 Potlog Ion a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică și a cheltuielilor de evaluare a bunului imobil.

Prin decizia din 27 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Potlog Cristina și a fost admis apelul declarat de Potlog Ion, a fost casată hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana în partea încasării cheltuielilor pentru evaluarea bunului și a fost emisă în această parte o hotărâre nouă prin care a fost respinsă cererea Cristinei Potlog privind încasarea cheltuielilor legate de efectuarea evaluării bunului imobil în sumă de 700 de lei; s-a micșorat suma încasată de la Potlog Ion în beneficiul Cristinei Potlog cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică de la 10 000 de lei până la 7 000 de lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că prin probele administrate la materialele dosarului s-a confirmat că apartamentul nr.XXXXX, înregistrat cu drept de proprietate pe numele lui Papanaga Vasile și Papanaga Pavlina, a fost procurat din mijloacele comune ale soților Potlog Ion și Potlog Cristina și a constituit bun proprietate comună în devălmășie a acestora.

Având în vedere faptul că Potlog Ion a înstrăinat apartamentul nr.XXXXX ilegal, contrar prevederilor art.19 Codul familiei și art.369 Cod civil, fără acordul coproprietarului Potlog Cristina, tăinuind acest fapt și fără a-i achita valoarea cotei-părți din imobil care-i revine, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia

primei instanțe, precum că pârâtul i-a cauzat reclamantei Potlog Cristina prejudiciu, pe care, conform prevederilor art.1398 Cod civil, urmează să-l repare.

Instanța de apel a considerat pretențiile reclamantei în partea încasării sumei de 260 380 de lei întemeiate, or, atât timp cât clauza din contractul de vânzare cumpărare încheiat la 15 septembrie 2015 cu Munteanu Alexei privind prețul de vânzare a bunului în sumă de 520760 de lei este în vigoare și nu a fost declarată nulă, pretenția cu privire la încasarea valorii de piață a cotei-părți din acest bun este întemeiată.

Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind neîntemeiată pretenția privind încasarea cheltuielilor de evaluare a imobilului, or, proba obținută de Potlog Cristina, prezentată la discreția ultimei, este irelevantă speței, respectiv cheltuielile suportate nu urmează a fi încasate din contul pârâtului.

Totodată, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe privind încasarea sumei de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În acest sens, a indicat că, având în vedere complexitatea pricinii, la caz nu s-a constatat necesitatea angajării a doi reprezentanți.

La 07 septembrie 2018 Potlog Cristina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și anume art. 14 Cod civil – „reparația prejudiciului”. În opinia recurentei, pârâtul urmează a fi obligat la plata a ½ cotă-parte din valoarea de piață a apartamentului, ce constituie suma de 435 350 de lei.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 07 septembrie 2018 se consideră în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Potlog Cristina în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Potlog Cristina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Potlog Cristina.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Potlog Cristina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru